

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 47. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_678-txt-shoot-idm1385/facsimile.pdf (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Side, saa alle Danneænd see det Samme, naar deres Dine oplades for Menneske-Livets Gang, som den virkelig har været og fremdeles vil blive. Derfor er det ogsaa mit høieste borgerlige Ønske, at der snart, heller i Dag end i Morgen, maa aabnes en Danske Høiskole, tilhængelig for hele Landets Ungdom, hvor de letnemme sig baade Lov og Leilighed til at blive bedre bekendt saavel med Menneske-Naturen og Menneske-Livet i Almindelighed, som med dem selv i Særdeleshed, og hvor de kunde blive ret vendt i alle borgerlige Forhold, rei kiendt med Fædrelandets Lær i alle Retninger, medens Folkelivet og Fædrelands-Kiærligheden næredes ved naturlig Tale og historisk Dplysning, ved ungdommelig Brevvirkning, og ved det lufte Sang-Spor, som gennemtoner alle Danmarks Lieder, aander Veendring for det Store, Ære for det yndig Slønne, Trofast og Kiærlighed, Fred og Enighed, ustyrlig Winterhed, Lyse og Sammen. Sandelig, naar Kong Christian den Ottende, som det er mit glade Haab, aabner en saadan kongelig Høiskole for Livet, for det Danske Folkeliv, da kan han ikke blot smile ad alle Dagnubledes Møes og Rasi, men glæde sig til et Høfærd, ligesaa mageløst, som vore Gnevolds-Konger; thi da har han aabnet en Lægeboms-Kilde paa Marken, som vil fremmevis besoges fra Slægt til Slægt, og vinde den Verømmelse, selv i fjerne Lande og i de siddigste Tider, at der sig utallige Blinde deres Syn, Døve deres Hørelse og Stumme deres Mæle, der kastede Hælle deres Skrifter og beviisig klarlig at „Dandjen den gaar saa let gennem Lun-

den!“ Derved forbunkles vistnok ikke Frederik den Sjettes kongelige Værk, men derved sættes det først i sit rette Lys, thi hvad der nu forbunkler det, er kun Savnet af den folkelige Dplysning, det i Grunden forudsætter, uden at den dog, efter de menneskelige Bilkaar, kunde gaaet forud; thi stødt en folkelig Høiskole med den deraf udspringende Danske Dplysning gennem mange Aar var en af mine sødeste Drømme, saa maatte dog Folkeraadet oprettes, for det blev mere end en Drøm, for selv jeg kunde vinde klar Forestilling om Dplysningens Beskaffenhed og sine den indvortes Trang, der nu vil drive Folket til at søge den Dplysning og Dannelse, Folkeraadet lader dem søle, er langstaa at være overflødig, er baade ønskelig og til Rigets Bøstie aldeles nødvendig. Derfor vil vi glæde mides det Danske Folkeraads Oprettelse den 28de Mai, med en Bise, der vistnok kunde være meget bedre, men som jeg dog tør haabe, baade De, mine Herrer! og flere Danneænd vil hjælpe mig til at here sunget, som Hr. Tennes Bise.

Svend Grathe var Konging i Danmark,
Det blev ikke Riget til Raade,
For Dansk var den Herre ei vel tilpas,
Og falsk var hans Hyldest og Raade.

Maen er fød i Danmark!

Med Rasen i Sky mellem Bondemand,
De sig ham kun daarlig i Tale;
Han ligger begravet i Mosebynd,

